

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 20Csp/130/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8119210558
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Bujňák
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2019:8119210558.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov, sudcom JUDr. Marekom Bujňákom, v právnej veci žalobkyne Z.Ó. W., T.. XX.X.XXXX, H. U. X, XXX XX C., právne zastúpenej JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, ul. Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanému PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava 26, IČO: 35 792 752, právne zastúpenému Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubáňiho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, o primerané finančné zadostučinenie vo výške 582,66 eura, takto

rozhodol:

- I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni 250,- eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku.
- II. V prevyšujúcej časti žalobu zamietá.
- III. Žalovaný je povinný nahradiť žalobkyni trovy konania v rozsahu 100%, o ktorých výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobou podanou na tunajšom súde dňa 10.6.2019 si žalobkyňa uplatnila voči žalovanému právo na primerané finančné zadostučinenie vo výške 582,66 eura. Svoju žalobu odôvodnila tým, že v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 15C/229/2015 si uplatňovala nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia a o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky. V konaní bola ako žalobkyňa v postavení spotrebiteľky úspešná v oboch uplatňovaných nárokoch, rozsudkom Okresného súdu Prešov zo dňa 14.6.2018, sp. zn. 15C/229/2015, v spojení s rozsudkom Krajského súdu Prešov zo dňa 21.1.2019, sp. zn. 7Co/129/2018, ktoré sa stali právoplatnými 21.2.2019. V odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol: „18. Je nepochybné, že medzi stranami sporu bol založený záväzkovo-právny vzťah na základe zmluvy o revolvingovom úvere č. 8300054833 z 15.1.2013. Zmluvný vzťah je vzťahom zo spotrebiteľskej zmluvy s poukázaním na to, že zmluvu uzatváral dodávateľ so spotrebiteľom, kde dodávateľom bola obchodná spoločnosť - žalovaný ako veriteľ a spotrebiteľom - žalobkyňa ako dlžník. Spotrebiteľské zmluvy v čase rozhodnom pre uzavretie zmluvy boli upravené v zákone č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, ktorý upravoval podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, ako aj ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa. Charakteristickou črtou európskeho spotrebiteľského práva je ochrana slabšej zmluvnej strany a stieranie hranice medzi právom súkromným a verejným. Návrh zmluvy býva často pripravený na predtlačení tlačivách a spotrebiteľ nemá možnosť žiadnym spôsobom zmeniť ich obsah, nemôže vyjednávať a jedinou jeho alternatívou je prijatie, resp. odmietnutie návrhu. Význam osobitnej úpravy spotrebiteľských zmlúv možno vidieť v rovine zvýšenej ochrany slabšieho prvku záväzkového vzťahu - spotrebiteľa a jeho práv. Súd podrobil predmetnú zmluvu súdnej kontrole a dospel k záveru, že táto dôsledne nerespektuje obligatórne náležitosti zákona. V zmluve preukázateľne chýba informácia o dobe trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termínu konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru (písm. f) uvedené je až

následne súčasťou oznámenia veriteľa, a tiež dôsledná informácia týkajúca RPMN, konkrétne uvedenie všetkých predpokladov použitých na výpočet RPMN (písm. j). Nedostatok obligatórnych náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere je zákonom sankcionovaný v ustanovení § 11 ods. 1 písm. b) v prípade, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2, písm. a) až k), r), y) sa poskytnutý úver považuje za bez úročný a bez poplatkov. Ďalej sa súd domnieva, že žalovaný porušil svoje povinnosti dodávateľa aj v tom, keď súdu nepreukázal dôsledné šetrenie bonity žalobkyne ako klientky tak, ako mu to ukladá ustanovenie § 7 ods. 1 ZoSú. Za hrubé porušenie povinnosti sa považuje najmä posudzovanie schopnosti splácať úver bez údajov o sociálno-ekonomickej situácii spotrebiteľa a účelové použitie údajov o sociálno-ekonomickej situácii spotrebiteľa na vytvorenie zdania väčšej schopnosti spotrebiteľa splácať úver, ako tomu v skutočnosti je. Zo zmluvy nevyplýva žiadna informácia o tom, že žalovaný šetril bonitu žalobkyne čo je možné považovať za hrubé porušenie povinnosti a čo má za následok, že poskytnutý úver je bez úročný a bez poplatkov. Ďalej neušlo pozornosti súdu, že výška dohodnutého úroku je s poukázaním na ustanovenie § 3 ods. 1 OZ neprimerane vysoká. Neprimeraný úrok (v danom prípade 70 % ročne) v porovnaní s úrokovou mierou obchodov pri spotrebiteľských úveroch so splatnosťou od 1 do 5 rokov v januári 2013 vo výške 13 % skutočne odporuje dobrým mravom, nakoľko presahuje priemerné úrokové miery viac ako 6-násobne. Nepochybne teda ide o úžernický úrok, a ako taký je neplatný. S poukázaním na to, že súd vyhodnotil poskytnutý úver ako bezúročný a bez poplatkov, finančné prostriedky uhradené nad rámec reálne poskytnutých finančných prostriedkov je bezdôvodným obohatením žalovaného. Žalobkyňa preukázateľne uhradila 1.609,87 € a keďže jej žalovaný skutočne vyplatil len sumu 1.027,21 €, suma prevyšujúca sumu uvedenú je bezdôvodným obohatením. Splátky uhradené žalobkyňou počnúc 16-tou splátkou teda od 24.5.2014 sú bezdôvodným obohatením žalovaného. Nárok žalobkyne na vydanie bezdôvodného obohatenia sa žalobkyňi určite nepremičal napriek vznesenej námietke premlčania s poukázaním na to, že žaloba bola podaná 20.5.2015 a vo vzťahu k bezdôvodnému obohateniu, ktoré žalovaný nadobúdala počnúc dňom 24.5.2014 v celkovej výške 582,66 € je zachovaná tak subjektívna dvojročná ako aj objektívna trojročná premlčacia lehota. Súd vyhodnotil námietku premlčania vznesenú žalovanou stranou ako nedôvodnú vo vzťahu k uplatnenej sume 451,46 €, keďže žaloba bola s poukázaním na argumentáciu zhora podaná v lehote (suma zaplatená nad istinu poskytnutého úveru od 24.5.2014, žaloba podaná 20.5.2015) a námietku premlčania voči rozšírenému žalobnému návrhu žalovaný nevzniesol. 19. Vo vzťahu k namietanej neprijateľnej zmluvnej podmienke poplatku 172,79 € v bode 8 zmluvy o revolvingovom úvere č. 8300054833 k dohode o poskytnutí služby ako záväzku veriteľa poskytnúť dlžníkovi službu spočívajúcu v možnosti odkladu max. 3 akýchkoľvek splátok úveru, resp. revolvingu, súd uvádza, že poplatok je zmluvnou podmienkou, ktorá nie je v zmysle ustanovení § 53 ods. 2 OZ individuálne dojednaná, je súčasťou formulárovej zmluvy bez možnosti spotrebiteľa ovplyvniť obsah zmluvných dojednaní. Poplatok spôsobuje značnú materiálnu disproporciu, keďže žalovaný obmedzil prístup k tomuto právu vyplývajúcej z dohody o poskytnutí služby zákazníkovi, ktorí nemajú splatené min. prvé tri mesačné splátky a nie sú dlhodobo práceneschopní, alebo s nimi nebol skončený pracovný pomer. Žalobkyňa o poskytnutie takejto služby nemala záujem, spôsob koncipovania zmluvy jej však neumožnil dohodu odmietnuť. Zo strany žalobkyne chýbal prejav vôle, ktorého záujmom bolo uzavretie dohody, žalovaný žalobkyňu, na to, že dohoda je súčasťou zmluvy o revolvingovom úvere, vôbec neupozornil. Na základe uvedeného súd považoval za dôvodné žalobe vyhovieť aj v časti vyhlásenia neprijateľnej zmluvnej podmienky.““ Ako spotrebiteľka si uplatňuje satisfakciu za porušenie svojich spotrebiteľských práv. Svoje práva musela brániť v pôvodnom konaní. Primerané finančné zadostučinenie má mať sankčnú a odradzujúcu funkciu, aby sa dodávateľ nedopúšťal recidívy. Zároveň má mať aj funkciu relutárnu. Keďže je spotrebiteľkou, ktorá úspešne uplatnila porušenie svojho práva na súde, došlo k splneniu hypotézy právnej normy. Primerané finančné zadostučinenie si preto uplatňuje vo výške 582,66 eura, čo predstavuje sumu, o ktorú sa žalovaný na jej úkor obohatil.

2. Žalovaný s podanou žalobou nesúhlasil. Vo svojom vyjadrení uviedol, že z formulácie zákonného ustanovenia § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. vyplýva, že zákon v prvom rade vyžaduje postup podľa prvej vety (domáhanie sa ochrany svojho práva). Za predpokladu úspešného uplatnenia porušenia práva môže prichádzať do úvahy úvaha o vzniku nároku na finančné zadostučinenie. Ako však uvádza v rozsudku sp. zn. 14Co91/2012 Krajský súd v Prešove, s ohľadom na jeho (pozn. § 3 ods. 5 uvedeného zákona) neurčitú hypotézu a v záujme eliminácie jeho možného zneužitia je nevyhnutné sledovať jeho účel, ktorým je nastolenie rovnováhy zmluvných strán, pričom posudzovanie každého nároku na priznanie primeraného finančného zadostučinenia je vecou individuálnych skutkových zistení. Poskytovanie právnej ochrany v dôsledku porušenia práv strán v spore má však byť vyvážené, čo teda znamená aj posúdenie, či účel sledovaný zákonom sa dosahuje vyslovením neplatnosti zmluvnej

podmienky, celej odplaty za úver alebo nad rámec toho aj záverom o vzniku nároku na primerané finančné zadosťučinenie. Ak by chcel zákonodarca priznať spotrebiteľovi právo na primerané finančné zadosťučinenie za každé porušenie spotrebiteľského práva, zakotvil by to priamo (za porušenie), a neviazal by ho na to, či sa spotrebiteľ úspešne (účelne) domáhal jeho ochrany na súde. Účelom uvedeného ustanovenia totiž bolo priznať spotrebiteľovi, ktorému dodávateľ porušil alebo neuznal nejaké jeho spotrebiteľské práva (najmä v reklamačnom konaní), primerané zadosťučinenie za to, že tieto svoje práva musel spotrebiteľ následne účelne uplatňovať alebo brániť v súdnom konaní, a nie primerané zadosťučinenie priamo za ich akékoľvek porušenie (bez ohľadu na ich uplatnenie v súdnom konaní). V rozsudku Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 12Co/3/2015 sa uvádza, že primerané finančné zadosťučinenie sa má chápať ako odmena spotrebiteľovi za to, že sa pustil do sporu s nepochybne ekonomicky a právne silnejším dodávateľom. Uvedeným konštatovaním sa vymedzuje, že účel primeraného finančného zadosťučinenia súvisí s iniciovaním vlastného postupu k ochrane svojich práv. „Zadosťučinenie“ je chápané ako forma náhrady ujmy v nemajetkovej oblasti. Právny poriadok pozná takúto formu náhrady či odškodnenia v rôznych prípadoch a situáciách. Pre porovnanie je možné poukázať na to, že žalobcom požadovaná suma napríklad dosahuje sumu bolestného v prípade niektorých stredne ťažkých úrazov či poškodení zdravia (porov. príloha k zákonu č. 437/2004 Z.z., ak zohľadníme hodnotu jedného bodu napr. v roku 2017 v sume 18,24 Eur). Žalobná požiadavka je z tohto pohľadu zjavne neprimeraná, čo je možné usudzovať aj bez toho, aby bolo potrebné či účelné vymenúvať prípady poškodenia zdravia zodpovedajúcich 30 bodom, v prípadoch ktorých bolo možné priznať náhradu cca. 582 eur.

3. Žalobkyňa sa k vyjadreniu žalovaného nevyjadřila.

4. Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi a to Rozsudkom 15C/229/2015 na č.l. 4-9, Doložkou právoplatnosti a vykonateľnosti ma č.l. 10, Rozsudkom Krajského súdu v Prešove 17Co/129/2018 na č.l. 11-15, Doložkou právoplatnosti a vykonateľnosti na č.l. 16, Vyjadrením žalovaného na č.l. 30-34 a zistil tento skutkový stav:

5. Okresný súd Prešov rozsudkom zo dňa 14.6.2018, sp. zn. 15C/229/2015 zaviazal žalovaného vydať žalobkyni bezdôvodné obohatenie v vo výške 582,66 eura s prísl.. Zároveň určil, že poplatok 172,79 eura, v bode 8. Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8300054833, z 15.1.2013, v znení: „Predmetom tejto Dohody o poskytovaní služby je záväzok Veriteľa poskytnúť Dlžníkovi na jeho žiadosť a po splnení nižšie uvedených podmienok službu spočívajúcu v možnosti odkladu, maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru, resp. revolvingu poskytnutého na základe žiadosti/Zmluvy, uzavretej medzi Veriteľom a Dlžníkom (ďalej ako „úver/revolving“) a záväzok Dlžníka zaplatiť Veriteľovi odplatu a) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok úveru vo výške 215,75 Eur a b) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok revolvingu vo výške 112,08 Eur v prípade, ak bude Dlžníkovi revolving poskytnutý. Odplatu je Veriteľ oprávnený na základe vlastného uváženia jednostranne znížiť, k čomu Dlžník udeľuje Veriteľovi svoj súhlas. Veriteľ je povinný písomne oznámiť Dlžníkovi stanovenú zníženú výšku odplaty, pričom písomné oznámenie bude tvoriť prílohu tejto Dohody o poskytnutí služby“, je neprijateľnou podmienkou. V rozhodnutí súd uviedol, že v zmluve preukázateľne chýba informácia o dobe trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termínu konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru (písm. f) uvedené je až následne súčasťou oznámenia veriteľa, a tiež dôsledná informácia týkajúca RPMN, konkrétne uvedenie všetkých predpokladov použitých na výpočet RPMN (písm. j). Nedostatok obligatórnych náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere je zákonom sankcionovaný v ustanovení § 11 ods. 1 písm. b) v prípade, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2, písm. a) až k), r), y) sa poskytnutý úver považuje za bez úročný a bez poplatkov. Ďalej sa súd domnieva, že žalovaný porušil svoje povinnosti dodávateľa aj v tom, keď súdu nepreukázal dôsledné šetrenie bonity žalobkyne ako klientky tak, ako mu to ukladá ustanovenie § 7 ods. 1 ZoSÚ.

6. Krajský súd v Prešove vyššie uvedený rozsudok potvrdil. V rozhodnutí uviedol, že zákon č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy v ustanovení § 9 ods. 2 písm. j/ vyžaduje v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvádzať aj všetky predpoklady použité na výpočet RPMN. Do kategórie týchto predpokladov je potrebné zaradiť i matematický výpočet, na základe ktorého veriteľ dospel k určitej výške RPMN. Ako inak by spotrebiteľ mohol preveriť správnosť takéhoto výpočtu RPMN ako jednej z podstatných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere, umožňujúcej posúdiť výhodnosť úveru, čo nepochybne má zásadný vplyv na jeho rozhodnutie vstúpiť do úverového vzťahu s veriteľom.

Je nemysliteľné od spotrebiteľa očakávať, aby len na základe údajov o ročnej percentuálnej miere nákladov uvedenej v zmluve mohol posúdiť správnosť tejto náležitosti zmluvy. Ďalšou povinnosťou uloženou veriteľovi pri poskytovaní spotrebiteľského úveru je i povinnosť veriteľa posúdiť s odbornou spôsobilosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver vyplývajúca z ust. § 7 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia úverovej zmluvy. S porušením povinnosti konať s odbornou starostlivosťou zákon č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy v ust. § 11 ods. 2 spája významný právny následok v podobe bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru v prípade hrubého porušenia povinnosti podľa ust. § 7 ods. 1 tohto právneho predpisu. Splnenie povinnosti posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver žalovaný v priebehu konania pred súdom prvej inštancie vôbec netvrdil a ani ničím nepreukazoval.

7. Zistený skutkový stav súd takto právne posúdil:

8. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, tento zákon upravuje práva spotrebiteľov a povinnosti výrobcov, predávajúcich, dovozcov a dodávateľov, pôsobnosť orgánov verejnej správy v oblasti ochrany spotrebiteľa, postavenie právnických osôb založených alebo zriadených na ochranu spotrebiteľa (ďalej len "združenie") a označovanie výrobkov cenami.

9. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

10. Podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len "kolektívne záujmy spotrebiteľov"). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

11. Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žaloba je čiastočne dôvodná. Medzi stranami nebolo sporné, že vzťah medzi žalobkyňou a žalovaným je vzťahom spotrebiteľským. Okresný súd Prešov rozsudkom zo dňa 14.6.2018, sp. zn. 15C/229/2015 zaviazal žalovaného vydať žalobkyňi bezdôvodné obohatenie vo výške 582,66 eura s prísl.. Zároveň určil, že poplatok 172,79 eura, v bode 8. Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8300054833, z 15.1.2013, je neprijateľná zmluvná podmienka. Krajský súd v Prešove uvedené rozhodnutie potvrdil. V predmetnej veci si žalobkyňa uplatnila nárok na primerané finančné zadosťučinenie vo výške 582,66 eura v súlade s ustanovením § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa. Podľa poslednej vety ustanovenia § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa, spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

12. Súd má za to, že v danom prípade porušením práva a povinnosti žalovaným je to, že v zmluvnom vzťahu žalovaný ako dodávateľ v zmluve o revolvingovom úvere č. 8300054833 neuviedol všetky predpoklady použité na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov, informáciu o dobe trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a do zmluvy zakomponoval zmluvnú podmienku, ktorú súdy vyhlásili za neprijateľnú. Zároveň žalovaný porušil povinnosť vyplývajúcu mu z ust. § 7 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z.z. Keďže žalovaný preukázateľne porušil právo žalobkyne, ako spotrebiteľa na písomnú zmluvu o spotrebiteľskom úvere s tým, aby táto obsahovala náležitosti v zmysle ust. § 9 ods.2 zák. č. 129/2010 Z.z. a neposúdil s odbornou starostlivosťou schopnosť žalobkyne splácať spotrebiteľský úver, pričom žalobkyňa sa úspešne domohla vydania bezdôvodného obohatenia a určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky, dôsledkom takéhoto porušenia je aj úspešné uplatnenie práva spotrebiteľa na primerané finančné zadosťučinenie. Súd teda dospel k záveru, že sú splnené podmienky k tomu, aby bolo žalobkyňi priznané primerané finančné zadosťučinenie.

13. Pokiaľ ide o výšku finančného zadostučinenia tak pre žalobkyňu bude primerané finančné zadostučinenie vo výške 250,- eur. Túto sumu považoval súd za primeranú s ohľadom na intenzitu zásahu žalovaného do práva žalobkyne ako spotrebiteľa. Priznané finančné zadostučinenie je vyrovnaním ujmy žalobkyne, ktorá jej vznikla konaním žalovaného, je určitou satisfakciou za stav, ktorý musela v dôsledku konania žalovaného trpieť a je aj sankciou postihujúcou žalovaného, ktorý ako dodávateľ finančnej služby závadne konal. Súd však nesúhlasil s výškou, akú si žalobkyňa uplatnila. Vzhľadom na okolnosti veci, ujmu, ktorá bola žalovanej spôsobená (musela sa domáhať vydania bezdôvodného obohatenia), súd ustálil ako dôvodnú, primeranú a zodpovedajúcu všeobecnej predstave spravodlivosti výšku primeraného finančného zadostučinenia v sume 250,- eur, a preto v prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

14. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods.1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len ako „CSP“), podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalobkyňa bola v konaní úspešná v časti základu nároku v rozsahu 100%, pričom výška priznaného nároku závisela výlučne na posúdení súdu. Preto súd priznal žalobkyni nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, pričom pri vyčíslení sa bude vychádzať z priznanej sumy.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia písomne na Krajský súd v Prešove cestou tunajšieho súdu.

Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a musí byť podpísané. Odvolanie musí ďalej obsahovať, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov tak, aby jeden zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z.z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).